

Smijmo se i volimo jedno drugo

U današnjem svijetu gube se prave vrijednosti. Sve je manje iskrenosti, ljubavi i poštenja, a sve više dvoličnosti nasilja i pohlepe.

Ljudima se nameću pravila o tome kako bi trebali izgledati i kako se ponašati. A oni ih prihvaćaju.

Zašto?

Zato jer se ne žele razlikovati od drugih. Svi mi volimo pripadati. Pripadati nekoj skupini. Osjećati se prihvaćeno među ljudima koji misle, govore, oblače se ili slušaju istu vrstu glazbe kao i mi. Da. I ti i ja.

I sve je to u redu dok se priklanjamo određenoj skupini jer smo sami razvili stav koji ona ima, ali nerijetko se događa se da se ljudi priklanjaju skupinama samo zbog želje za pripadanjem.

Posljedica toga je gubitak vlastitog mišljenja.

Pitam se, ako ovako nastavimo, hoće li sve postati isto? Monotono.

Hoće li svi ljudi izgledati isto, ponašati se isto i misliti isto?

Možemo li to uopće spriječiti?

Pa ako već i bude tako, zašto svijet ne bi postao isti na način da sve bude šareno, veselo i pozitivno? Zašto se ne bismo oduprijeli sivilu i stvorili bolji svijet u kojem će buduće generacije moći izrasti u dobre i poštene ljude?

Ali kako i od kuda uopće početi?

Trebamo nova stajališta, novi početak. Jedini je problem što ne možeš uvijek početi ispočetka.

Kada stvaraš tekst na papiru, ako pogriješiš zgužvaš ga i pokušaš ponovo.

No, tako ne ide u životu i sa životom.

Njega ne možeš odbaciti i početi ispočetka. Ne možeš se ponovo roditi. Život možeš donekle mijenjati, popravljati, ali bez gumice za brisanje. A to je puno teže. To je umjetnost.

Pitaš li se kako ćemo onda promijeniti svijet kada i vlastiti život ne uspijevamo?

Mentalitet ljudi ne možemo promijeniti. Ljudi će uvijek ići za nečim, za nekim trendom.

Hajdemo smisliti novi trend čija će poruka biti » smijmo se i volimo jedni druge « !

Pokušajmo težiti pravim vrijednostima. Pokušajmo vjerovati da ćemo uspjeti promijeniti svijet. Pokušajmo, koliko god to zvučalo idealistički.

Započnimo tako što ćemo naše glave ispuniti pozitivnim mislima, a naša srca pozitivnim osjećajima. Trebamo vjerovati da možemo i da ćemo dobiti ono što želimo.

» Uspjet ćemo « - kažem.

» A što ako ne uspijemo? « - pitaš.

Baremo ćemo znati da smo pokušali..

U životu se trebamo, bez obzira na neuspjehe, smijati i ne gubiti nadu. Smijmo se i neuspjehe gledajmo kao uspjehe jer oni to s jedne strane i jesu. Iz svakog od njih naučit ćemo nešto novo, i ubuduće znati kako reagirati kad nam život ponovo zada takve udarce. Znat ćemo, a znanje je uspjeh. Zar ne?

Zato, smijmo se i volimo jedni druge! Dopustimo ljubavi da nas vodi stazom sreće.

I žrtvujmo se. Žrtvujmo se za one koje volimo jer ćemo jedino tako spoznati koliko je golema ta snaga ljubavi koju nosimo u sebi.

